

Sigmundur Høgnason í Dali, 13 ár og sjónleikari:

Eg verði bara nervøsur, tá eg skal syngja

- Í fyrsta sjónleikinum eg var við í skuldi eg spæla at eg svav, men eg var so væl ílatin, at eg sovnaði ordiliga, sigur 13 ára gamli havnardrongurin, Sigmundur Høgnason í Dali, sum í hesum døgum tekur lut á sjónleikastevnu í Finnlandi

TURID KJØLBRO

Sunnudagin fór 13 ára gamli Sigmundur Høgnason í Dali úr Havn til Finnlands á altjóðu sjónleikastevnu „The 9th. European Childrens Theatre Project at Suomenlinna, Helsinki 1998“, har børn úr tjúgu londum taka lut. Stevnan verður hildin annað hvørt ár og hetta er níggjunda ferðin. Føroyski luttakaran í stevnuni er partur av danska liðnum og ferðin er stuðlað av Dansk Amatør Teater Samvirke og mentamálaráðnum.

Í ár er evnið á stevnuni „history, present and future“, ella við øðrum orðum „tíð“. Børnini búa á oygni Suomenlinna, sum hátíðarheldur 250 ára dag sín, og tí er oyggin á tremur við ferðafólki. Tey 9 donsku børnini og Sigmundur gista øll saman og tveir leiðarar úr Danmark eru við.

Hvønn dag verður skipað fyri workshops, har 20 børn úr 10 ymskum londum taka lut. Seinnapartar er Skills workshop, har børnini hava høvi at arbeiða við øðrum enn sjónleiki, til dømis stunt, akrobatikki, dansi, myndlist og líknandi.

Triggjar stóri útferðir verða gjørdar til til dømis Helsinki, eitt tivolí, og ein djóragarð.

Minni fyrri lívið

Fleiri føroyingar hava tikið lut á hesi stevnuni fyrr og sum skilst er tað eitt upplivsi fyrri lívið. Sigmundur var sum vera man ógvuliga spentur, áðrenn hann fór. Hóast sín unga aldur hevur hann havt ørgrynnu av leiklutum í sjónleikum, útvarpsleikum og í „Barbaru“ var hann statístur.

Tað byrjaði í barnagarðinum, har børnini spældu leikin „Kópakonan“, - leikurin varð vistur í Sjóntvarpi Føroya.

- Eg var fimm ár, tá eg spældi sjónleik fyrstu ferð. Tað var sum Jákup bóndi í leikinum „Kópakonan“. Eg tímdi ikki so væl tá, men øll hildu at eg skuldi. Eg skuldi spæla at eg svav, men tað var so heitt inni og eg var í ullintum klæðum, so eg sovnaði ordiliga, sigur Sigmundur.

- Gumma mín Laura, sum hevur spælt nógvar sjónleikir, hevur hjálpt mær, lisið við mær, og aftaná tann fyrsta ella næsta leikin havi eg tímað øgiliga væl at

spæla sjónleik, sigur Sigmundur.

Næsti leikurin Sigmundur var við í, var íslendski leikurin „Óvitar“. Tann leikurin var rættiliga merkisverður, børn spældu vaksir og vaksir børn og tað minnst Sigmundur var ógvuliga serliga.

- Tey gomlu vóru børn og tað var øgiliga stuttligt. Tann leikurin og „Pinocchio“ eru teir stuttligastu leikirnir, sum eg havi verið við í, sigur Sigmundur.

Spælímaður

Í stóra leikinum „Gladaðu spælímenninir“, sum Eyðun Johannesen setti upp í 1993 í Norðurlandahúsinum, hevði Sigmundur leiklut sum ein av spælímönnum sum barn. Hann hevði eisini leiklut sum spökils.

- Tað var virkliga stuttligt at vera við, tí vit sluppu at eta stórar, dýrar kakur, og alt var so flott, sigur Sigmundur.

Sigmundur hevur verið knýttur at Havnar Sjótleikarlag. Fyrsti stóri leikluturin í felagnum var sum Veggjasmíðurin í „Pinocchio“.

Hvat tað er sum ger, at

13 ára gamli Sigmundur Høgnason í Dali umboðar Føroyar á altjóðu sjónleikastevnu European Childrens Theatre Project, sum verður hildin í Finnlandi.

Mynd: Jens Kr. Vang

tað er so stuttligt at spæla sjónleik, sigur Sigmundur.

- Tað er ikki bara stuttligt at vera úti á pallinum og spæla. Tá ið tú ert við kemur tú at kenna nógvr fólk. Eg verði bara nervøs, tá ið eg skal syngja. Onkuntíð er tað ringt at læra at duga alt uttanat sum eg skal siga. Tað eina orðið í „Pinocchio“ - eg minnst ikki, hvat tað var - kundi eg bara ikki siga, tí tað var so ringt at úttala, sigur Sigmundur.

- Vit vóru á Bornholm við „Pinocchio“. Nógvir føroyingar vóru og hugdu at leikinum, minnst eg. Pallerin

var ógvuliga lítill, sigur Sigmundur.

Bitin av sjónleiki

Í filminum „Barbaru“ var Sigmundur statístur.

- Eg var niðri á Reyni og tók ímóti, tá ið batúrinn legði at. Vit bíðaðu í sjei tímar, og so stóðu vit uttanfyri í ein hálvan tíma í oysandi regni, meðan upptøkurnar vórðu gjørdar. Vit kundu fara inn í ein buss at bíða.

Um Sigmundur ætlar at gera meiri við sjónleikin og kanska útbúgva seg sum sjónleikara, tá ið hann verður vaksir, sigur hann.

- Eg rokni ikki við, at man kann liva av tí, men mær dámar øgiliga væl at spæla sjónleik. Og tá ið man er við í einum sjónleiki, kemur man at kenna øll, sigur Sigmundur at enda.

Sigmundur og Turpin N. Djurhuus í „Pinocchio“. Mynd: Kalmar Lindenskov